

NU LÖSER SOLEN SITT BLONDA HÅR

Text: Pär Lagerkvist

Musik: Ingmar Wendschlag

Vers 1/3/5 D G A7 D A7

1. Nu lö- ser so- len sitt blon- da hår i den för- sta

A7 D D G A7

gry-ningens tim- ma och bre- der det ut ö- ver mar- kens

D G D/A A7 D Vers 2/4

vår där tu- sen- de blom - mor glim - ma. 2. Hon

dm gm A7 dm gm

vä- ter det tankfullt i sval- kan- de dagg, i blom- mor- nas

C7 Fmaj A7 dm gm A7/C#

fuk- ti- ga göm - men, hon los- sar det varligt från ro- sor- nas

dm gm A7 dm

tagg men tveksamt, för- strödd, som i dröm - men.

3. Hon låter det smeka skog och äng,
hon låter det fara för vinden.
Nu smeker det barnen i deras säng
och de gamla på skrovliga kinden.

4. Men hennes tanke är borta från allt;
vad kan denna glädje väl bota?
Hon drömmer bland stjärnor som tusenfalt
förstora de levandes gåta.

5. Hon löser sitt hår och breder det ut
i morgonens saliga timma;
och drömmer bland världar som gått förut
och nya som långtande glimma.

COPYRIGHT GIWECO